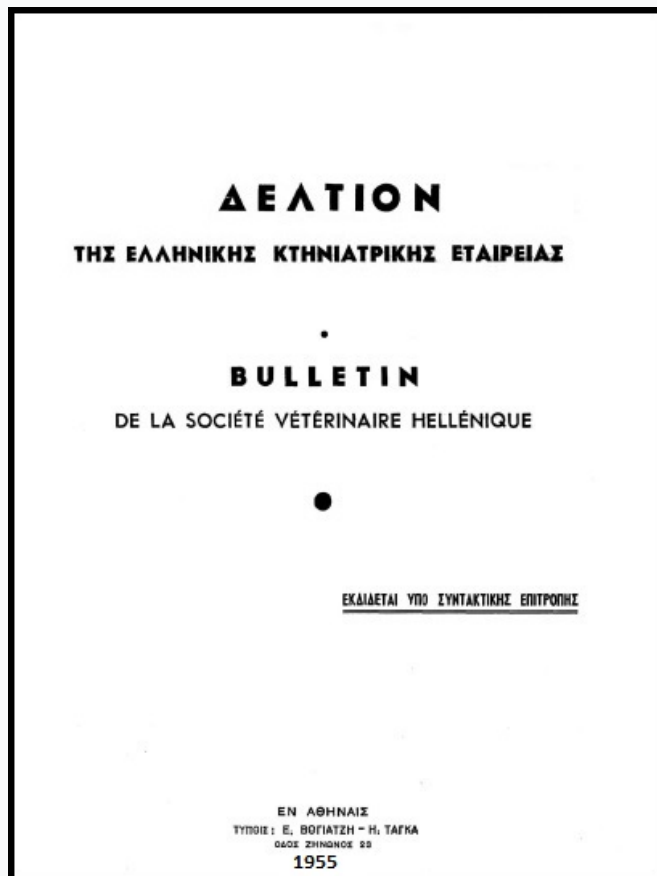

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 6, No 3 (1955)

back matter

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17646](https://doi.org/10.12681/jhvms.17646)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1955). back matter. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 6(3), 869–876.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17646>

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ

Α'. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Διά Β. Δ. δημοσιευθέντων εις τὰ ὑπ' ἀριθ. 160 καὶ 233 Φ.Ε.Κ. τροποποιοῦνται καὶ συμπληροῦνται ὥρισμέναι διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν σφαγίων.

Λ Υ Σ Σ Α

Κατόπιν τῆς ἐπαρκοῦς παραγωγῆς ἀντιλυσσικοῦ ἐμβολίου ὑπὸ τοῦ Κτηνιατρικοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, συνεχίζεται ὁ προληπτικὸς ἐμβολιασμὸς τῶν κυνῶν τῆς περιφερείας τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ὑπὸ συνεργείων τῆς Νομοκτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἐταιρείας Προστασίας τῶν Ζῴων.

ΑΦΘΩΔΗΣ ΠΥΡΕΤΟΣ

Κατὰ τὸ διαρεῦσαν τρίμηνον σποραδικαὶ ἐστὶαι ἐσημειώθησαν εἰς τὸν Νομὴν Ξάνθης αἵτινες κατεσβέσθησαν κατόπιν τῆς ἐφαρμογῆς αὐστηρῶν ὑγειονομικῶν μέτρων ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ προληπτικοῦ ἐμβολιασμοῦ.

Τὴν 28ην Νοεμβρίου συνέρχεται εἰς Ἀμστερνταμ τῆς Ὀλλανδίας σύσκεψις τῶν ἐμπειρογνομόνων ἐπὶ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ὄργανώσεως τοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος. Κατὰ ταύτην θέλει γίνεαι ἐπίδειξις μιᾶς νέας μεθόδου τιτλοποιήσεως τῶν ἰῶν τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἣτις θέλει ἀπλουστεύσει τὴν σήμερον ἐφαρμοζομένην τοιαύτην πρὸς ἐπιλογὴν τῶν προσφορωτέρων στελεχῶν ἰοῦ διὰ τὴν παραγωγὴν ἐμβολίου.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΩΓΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Υ. Γ.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3348/55 Ν.Δ. «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Νομοθεσίας τοῦ Τ.Σ.Α.Υ.», ἡ ἀσφάλισις τῶν μετόχων του εἰς ἕτερα ἐπικορυκὰ ταμεῖα κατέστη προαιρετικὴ. Κατόπιν τούτου δύνανται οἱ συνάδελφοι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπ. Γεωργίας νὰ παύσωσι μετέχοντες τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς ὑπαλλήλων Ὑπ. Γεωργίας, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν γνώμην τῶν δὲν κρίνουν συμφέρουσαν τὴν εἰς αὐτὸ συμμετοχὴν των. Διὰ τὸν οὕτω ἀποχωροῦντα, καταβάλλεται προσπάθεια διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν μέχρι σήμερον παρακρατηθέντων ποσῶν ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ Α'. οἱ συνάδελφοι Νομοκτηνίατροι κ.κ. Ἐμμ. Δερμιτζάκης, Ν. Ναϊδένης καὶ Ε. Χειμαριός.

Μετετέθη ἐκ τῆς Β'. περιφερείας εἰς τὴν Α'. τοιαύτην ὁ Ἐπιθεωρητῆς Κτηνιατρικῆς κ. Κ. Κωνσταντόπουλος.

Ὡσαύτως, μετετέθη ὁ Νομοκτηνίατρος Σάμου κ. Ε. Χειραριός εἰς τὸ Νομοκτηνιατρικὸν Γραφεῖον Εὐβοίας.

Β'. ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Οἱ πεμπτοετείς φοιτηταὶ τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Σωτ. Μιχαήλ, ἐπεσκέφθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἀνὰ τὴν Κεντρ. Εὐρώπην ταξιδίου των, πραγματοποιηθέντος τὸ 2ον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἰουνίου, τὰς Κτηνιατρικὰς Σχολὰς τοῦ Βελιγραδίου, τοῦ Ζάγκρεμπ, τοῦ Μιλάνου καὶ τῆς Βιέννης, ὡς καὶ ἕτερα παρεμφερῆ ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα καὶ ἴνστιτούτα.

Ξεναγηθέντες εὐγενῶς ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τῶν Σχολῶν ἠδυνήθησαν νὰ παρακολουθήσουν τὴν λειτουργίαν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας τῶν ἀντιστοιχῶν ξένων ἐπιστημονικῶν Κτηνιατρικῶν ἰδρυμάτων, ὥστε ἡ βραχεῖα αὕτη ἐπίσκεψις νὰ ἀποβῆ χρήσιμος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως διὰ τὴν περαιτέρω ἐπιστημονικὴν σταδιοδρομίαν των.

Γ'. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον ἐπῆλθον αἱ κάτωθι μεταβολαί, κατόπιν Διαταγῶν τοῦ Γ.Ε.Σ.

α) Ὁ Γεν. Ἀρχικτηνίατρος κ. Πλιάτσικας Πολυδ. μετετέθη ἐκ τοῦ Γ'. Σ. Σ./Γ5 εἰς 1ην Στρατιᾶν/Γ5. β) Ὁ Ἀρχικτηνίατρος κ. Κνιθάκης Ἡλίας ἐτοποθετήθη εἰς Γ'. Σ. Σ./Γ5. γ) Ὁ Ἀρχικτηνίατρος Ἀρχονιάκης Λυκούργος μετετέθη ἐκ τῆς Γ5/Γ.Ε.Σ. εἰς 973 Ν.Κ.

Δι' ἑτέρας Διαταγῆς τοποθετοῦνται οἱ Ὑποκτηνίατροι :

α) Καρδούλης Ἀλέξανδρος εἰς 981 Α.Κ.Ι. ὡς Δ/τῆς. β) Ἀποστόλου Ἀλέξανδρος εἰς Σ.Ι.Σ. γ) Χατζόπουλος Ἀπόστολος εἰς 975 Π.Α.Κ.Υ. ὡς Δ/ντῆς αὐτῆς καὶ τῆς Σχ. Πετ. Θεσ/νίκης. δ) Γιαννόπουλος Νικόλαος εἰς XV Μερ/Γ5. ε) Χαλακατεβάρης Παρμενίων εἰς VIII Μερ/Γ5. στ) Βαλλυνδράς Μάριος εἰς Γ.Ε.Σ./Γ5. ζ) Μουρελάτος Δημήτριος εἰς 985 Κ.Ι. η) Σπυρόπουλος Γεώργιος εἰς 980 Α.Κ.Ι. ὡς Δ/τῆς. θ) Κουντούρης Ἰωάννης εἰς 978 Α.Κ.Ι. ὡς Δ/ντῆς. ι) Λαμπράκης Εὐστράτιος 30ὸν Σ.Π. ια) Πολυμενίδης Ἀθανάσιος εἰς 50ὸν Σ.Π. ιβ) Κώστογλου Στέφανος εἰς 972 Ν.Κ.

Οί νεοεξελεθόντες ἐκ τῆς Σχολῆς ᾿Εφεδροὶ Κτηνιατρικοῦ Δ.Ε.Α. ἐτοποθετήθησαν ὡς κάτωθι :

α) Γιαννακούλας Δημήτριος εἰς 19ον Σ.Π. β) Γιουβανάκης Γεώργιος εἰς 3ον Σ Π. γ) Γκουλιάμας Δημήτριος εἰς 28ον Σ.Π. δ) Σαβοῦρας Ἴπποκράτης εἰς 68ον Σ.Π. ε) Παπανικολάου Ἰωάννης εἰς 65ον Σ.Π. στ) Παππούς Χρήστος εἰς 972 Ν.Κ. ζ) Μπιζέτας Ἀθανάσιος εἰς 34ον Σ.Π. η) Βασιλειάδης Θεοφάνης εἰς 1ον Σ.Π.

᾿Α 8-8-55 ἤρξατο ἐν Θεσ)νίκῃ νέα σειρά ἐκπαιδεύσεως διπλωματούχων ὀπλιτῶν Κτηνιάτρων εἰς τὴν Σχολὴν ᾿Εφείδρων ᾿Αξ)κῶν Κτηνιατρικοῦ (973 Ν.Κ. - 985 Κ.Ι.).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἰδρυσις «Κτηνιατρικοῦ Συλλόγου»

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9938/28-6-1955 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἐνεκρίθη ἡ ἰδρυσις Σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ» μὲ ἔδραν τὰς Ἀθήνας καὶ σκοπὸν τὴν μέριμναν περὶ τῆς διατηρήσεως Κτηνιατρικοῦ Σώματος ἱκανοῦ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ ἠθικῆς ἀπόψεως νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς Κοινωνίας, ὡς καὶ τὴν ἐναρμόνισιν τῶν ἠθικῶν καὶ οἰκονομικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν πρὸς τὸ γενικότερον συμφέρον τοῦ κράτους καὶ τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Τὰ εἰκοσιτρία ἰδρυτικὰ μέλη τὰ ὁποῖα παμψηφεί ἐθεώρησαν καὶ ἐψήφισαν τὸ—καταχωρηθὲν εἰς τὸ βιβλίον ἀνεγνωρισμένων σωματείων ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 7779/10-9-1955—καταστατικόν, ἐξέλεξαν ἐπίσης παμψηφεί τὸ πρῶτον προσωρινὸν Δ.Σ. ἀποτελούμενον ἐκ τῶν : Γεωργίου Ζ. Ζαχαριάδου Προέδρου, Σωτηρίου Γ. Σακελαρίου Ἀντιπροέδρου, Παναγιώτου Γ. Θεοδωροπούλου Γραμματέως, Πέτρου Κ. Κιάππε Ταμίου καὶ Γεωργίου Δ. Δήμα, Γεωργίου Ι. Δήμα, Μιχαήλ Κ. Στυλιανοπούλου ὡς Μελῶν.

Ἐνωσις Κτηνιάτρων Ὑπαλλήλων Ὑπ. Γεωργίας

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ Δ.Σ. διὰ τὸ ἔτος 1956 ἐξελέγησαν οἱ συνάδελφοι κ.κ. Ἀναλυτῆς Θ., Γερδάτος Σ., Λιάρος Δ., Μαρκουλῆς Τ., Πολύλαλης Π., Ταρλατζῆς Κ. καὶ Τζωρτζιάκης Ν. Ἡ κατάρτισις τοῦ Προεδρείου θὰ λάβῃ χώραν εἰς προσεχῆ συνεδρίασιν.

Διὰφορα

Διήλθον τῆς πόλεός μας οἱ κ.κ. Dr J. P. Latteur, Δ)ντῆς τῶν Κτηνιατρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ὄργανώσεως Παραγωγικότητος καὶ Dr E. F. de Abreu Δ)ντῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Πορτογαλικῆς ἀποικίας Μοζαμβίκης.

Ἀνηγγέλθησαν οἱ εὐτυχεῖς γάμοι τῆς δίδος Νέλιας Δ. Λιάρου, θυγατρὸς τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ ἀγαπητοῦ συναδέλφου, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν ἀγαπητῶν συναδέλφων κ.κ. Α. Κωνσταντινίδη, Μ. Τρίκα καὶ Α. Παπαδοπούλου.

ΣΤΗΛΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΕΙΑΣ

Π ρ ὀ ς

τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Δελτίου τῆς Ἑλλην. Κτην. Ἑταιρείας

Ἐ ν τ α ὺ θ α

Κ ὺ ρ ι ο ι ,

Εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Ἀπριλίου - Ἰουνίου 1955 τοῦ Δελτίου σας ἀνέγνωσα βιβλιοκρισίαν ἐπὶ τῆς μελέτης τοῦ κ. Θ. Ν. Μανιᾶ «Αἱ σπουδαιότεραι μονάδες μετρήσεως τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῶν ζωοτροφῶν». Εἰς τὴν βιβλιοκρισίαν αὐτὴν γράφεται ὅτι ἡ ἀνωτέρω μελέτη πρέπει νὰ προσελκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ζωοτεχνῶν καὶ ἐπειδὴ ἀσχολοῦμαι ἀπὸ ἐτῶν μὲ τὴν ζωοτεχνίαν καὶ τὴν διατροφήν τῶν ζώων θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος μελέτην περισσότερον ἀπὸ ὅσον ἡσχολήθη ὁ κ. Κ.Β.Τ.

Ὁ Σ. γράφει εἰς τὴν ἐν λόγῳ μελέτην πολλὰ ὀρθὰ πράγματα ἐπὶ τῶν μονάδων μετρήσεως τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῶν ζωοτροφῶν. Πράγματι αἱ μονάδες αὗται ἔχουν τὰ βασικὰ μειονεκτήματα τὰ ὁποῖα τοὺς ἀποδίδει ὁ Σ. καὶ θὰ ἔπρεπε πράγματι νὰ καταβληθῇ προσπάθεια διὰ τὴν ἐνοποίησίν των ἢ τουλάχιστον τὴν προσαρμογὴν των. (Σχετικὸν ἄρθρον τοῦ κ. Π. Καλαισιᾶκη διὰ τὰς προσπάθειάς αἱ ὁποῖαι καταβάλλονται ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἔχει δημοσιευθεῖ εἰς τὸ ὑμέτερον περιοδικὸν καὶ διὲς εἰς τὸ ἑσῶς Ἀπριλίου-Ἰουνίου 1953 καὶ τὸ ὁποῖον λυεῖ ἀρκετὰς ἐκ τῶν ἀποριῶν τὰς ὁποίας διατυπῶνε εἰς τὴν μελέτην του ὁ κ. Μανιᾶς).

Παρ' ὅλας ὁμως τὰς ὀρθὰς κρίσεις τοῦ Σ. περὶ τῶν θρεπτικῶν μονάδων δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ συμφωνήσῃ κανεὶς μὲ ὠρισμένας ἀπόψεις του καὶ συγκεκριμένως :

1) Γράφει ὁ Σ. ὅτι καὶ οἱ εἰδικοί ἐπιστήμονες δὲν γνωρίζουν ἢ καὶ συναντοῦν δυσκολίας εἰς τὴν κατανόησιν τῶν ἐν ἰσχύει σήμερον μονάδων μετρήσεως τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῶν τροφῶν. Αἱ μονάδες αὗται εἶναι τόσοσαι παλαιαὶ καὶ τόσοσαι ἔχουν γραφῆ περὶ αὐτῶν ὥστε οἱ εἰδικοί ἐπιστήμονες καὶ τὰς γνωρίζουν καὶ τὰς κατανοοῦν καλῶς.

2) Ὁ Rubner δὲν ὁμιλεῖ περὶ ἀμοιβαίας ἀντικαταστάσεως τροφῶν περιεχόντων τὸ αὐτὸ ποσὸν θερμίδων, ἀλλὰ περὶ θρεπτικῶν στοιχείων ἀντικαθιστώμενων ἄλληλα κατὰ τὰ ἰσοδύναμα αὐτῶν ποσά. Καὶ ἰσοδύναμα ποσὰ θρεπτικῶν στοιχείων εἶναι ἐκεῖναι αἱ ποσότητες αὐτῶν αἰτίνες κατὰ τὴν καύσιν τῶν εἰς τὸν ὄργανισμόν παράγουσιν τὸ αὐτὸ ποσὸν ἐνεργείας.

3) Ὁ Σ. γράφει ὅτι δὲν ἰσχύει σήμερον ὁ νόμος τοῦ Rubner εἰς τὴν ζωοτεχνίαν. Τοῦτο δὲν εἶναι ἐξ ὀλοκλήρου ἀληθές καθ' ὅσον ὁ νόμος ἰσχύει εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις καὶ διὲς ὅταν ἡ ρύθμισις τῆς θερμοκρασίας τοῦ ζώου γίνεται χημικῶς ἢ δὲ τροφῆ ἢ λαμβανομένη ὑπὸ τοῦ ζώου περιέχει τόσα θρεπτικὰ στοιχεῖα ὅσα δὲν ὑπερβαίνουν τὰς ἀνάγκας τοῦ ζώου κατὰ τὴν ἀσιτίαν.

4) Ὁ Σ. ἐκκινεῖ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἡ βρώμη ἔχει εὐνοϊκωτέραν ἐπίδρασιν τῶν ἄλλων δημητριακῶν καρπῶν ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ ἵππου καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι αὕτη εἶναι μεγαλυτέρως θρεπτικῆς ἀξίας τῶν ἄλλων δημητριακῶν, κατὰ τὴν διατροφήν τῶν ἵππων ἐργασίας καὶ ὅτι, ἐπομένως ἡ μέθοδος βάσει τῆς ὁποίας ἐμετρῆθη ἡ θρεπτικὴ τῆς ἀξίας εἶναι ἐσφαλμένη.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ διὰ βρώμης διατροφή τῶν ἵππων προσδίδει εἰς τούτους σφριγγος καὶ ἀντοχὴν μεγαλυτέραν ἔναντι τῆς διὰ τῶν ἄλλων δημητριακῶν διατροφῆς. Τοῦτο ὁμως δὲν σημαίνει ὅτι ἔχει καὶ μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν ἔργου συγκρινομένη μὲ ἴσον ποσότητα κριθῆς, σίτου ἢ ἀραβοσίτου. Ὡς παρατηρεῖ ὁ Morrison εἰς τὸ βιβλίον του «Feeds and Feeding» (1954) ἡ βρώμη συγκρινομένη μὲ τὴν κριθὴν ἢ τὸν ἀρα-

βρόσιτον θὰ πρέπει νὰ χορηγηθῆ εἰς μεγαλύτεραν ποσότητα τούτων διὰ νὰ διατηρήσῃ ἐργαζομένους ἵππους εἰς καλὴν κατάστασιν (in condition) καὶ ὅτι εἰς τοὺς ἵππους ἐργασίας ἓνα μίγμα ἀπὸ βρώμην, ἀραβόσιτον, κριθὴν εἶναι προτιμώτερον, παρὰ μόνῃ ἡ βρώμη ὡς πηγὴ ἐνεργείας.

Ὅπως ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν ὅτι πταίει ἡ μέτρησις, ἐπειδὴ ἡ βρώμη φέρεται ὅτι εἶναι κατωτέρας θρεπτικῆς ἀξίας ἀπὸ τὸν σίτον, τὴν κριθὴν, τὸν ἀραβόσιτον εἰς τοὺς ἐργαζομένους ἵππους. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ τῆς ἀναγνωρίσωμεν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος τοῦ ἵππου. Διότι ἂν θελήσωμεν νὰ δώσωμεν ὁ καθεὶς προσωπικὰς ὑποθετικὰς ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς εὐεργετικῆς ταύτης ἐπίδρασεως τῆς βρώμης, διατὶ νὰ μὴ δεχθῶμεν ὅτι ἡ εὐεξία τὴν ὁποίαν αἰσθάνονται οἱ ἵπποι ὅταν εἰς τὸ σιτηρέσιόν των περιέχεται βρώμη, ὀφείλεται εἰς τὴν κανονικότητα τῆς λειτουργείας τοῦ πεπτικοῦ των συστήματος; Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ βρώμη δημιουργεῖ μίαν χαλαρὰν μάζαν εἰς τὸν στόμαχον τοῦ ζώου, εὐκίνητον, ἐνῶ ὁ σίτος, ὁ ἀραβόσιτος, ἡ κριθή, δημιουργοῦν συμπαγεῖς μάζας ἐντὸς τοῦ στομάχου, μὲ ἀποτελεσμα νὰ προκαλῶνται πολλὰς φορὰς κωλικοί.

Ἐπίσης διατὶ νὰ μὴ ἀποδοθῆ ἡ εὐνοϊκὴ ἐπίδρασις τῆς βρώμης ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος εἰς τὴν μεγαλύτεραν περιεκτικότητα τῆς βρώμης εἰς βιταμίνη Β₁ ἔναντι τῶν ἄλλων δημητριακῶν; Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ βιταμίνη Β₁ συμμετέχει εἰς τὴν διεγερτικότητα τῶν νέρων ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀκετυλχολίνης. Ὡσαύτως διατὶ νὰ μὴ θεωρήσωμεν ὅτι ἡ εὐνοϊκὴ ἐπίδρασις τῆς βρώμης ἐπὶ τῶν ἵππων ἱπποδρομίου, ὅπου αἱ καύσεις λαμβάνουν χώραν λίαν ἐντόνως λόγω τῆς φύσεως τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἰδιοσυστάσις τῶν ζώων, ὀφείλεται πάλιν εἰς τὴν βιταμίνη Β₁; Εἶναι γνωστὴ ἡ ἐπίδρασις τῆς βιταμίνης Β₁ ἐπὶ τῆς καύσεως τῶν ὕδατανθράκων καὶ τί ἄλλο εἶναι τελικῶς ἡ μυϊκὴ ἐργασία παρὰ καύσις γλυκογόνου;

Πράγματι εἰς τοὺς πίνακας τῆς Committee on Animal Nutrition τοῦ National Research Council ἐμφαίνεται ὅτι ἡ περιεκτικότης εἰς θεισμίνην τῶν διαφόρων δημητριακῶν καρπῶν ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Βρώμη	3,43 mg/lb
Κριθή	2,71 mg/lb
Σίτος	2,10 mg/lb
Ἀραβόσιτος	2,06 mg/lb

Ἐκ δὲ τῶν πινάκων τοῦ H. W. Titus

Βρώμη	3,45 mg/lb
Κριθή	2,50 mg/lb
Σίτος	2,30 mg/lb
Ἀραβόσιτος	2,10 mg/lb

Ἡ θεωρία περὶ ὑψηλοτέρας βιολογικῆς ἀξίας τοῦ λευκώματος τῆς βρώμης (σελ. 31) εἶναι ἀπίθανος καθ' ὅσον κατὰ πίνακα τοῦ Mitchell δημοσιευόμενον εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ 1951 τοῦ συγγράμματος τοῦ Maynard «Animal Nutrition», φέρεται τὸ μὲν λεύκωμα τοῦ σίτου ἔχον βιολογικὴν ἀξίαν 67 ἐκείνο δὲ τῆς βρώμης 65.

5) Δὲν εἶναι ἐπιστημονικῶς ὀρθὸν νὰ θεωροῦνται αἱ τροφαὶ ὡς ἐν ἑνιαίῳ σύνολον θρεπτικῶν στοιχείων καὶ νὰ καθορίζεται ἡ ἀπόδοσις ἐκάστης τροφῆς κατωρισμένως εἰς τὰ διάφορα εἶδη ζώων καὶ διὰ τὰ διάφορα εἶδη παραγωγῆς. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἐννοεῖ ὁ συγγραφεὺς ὅταν λέγει ὅτι: «Εἰς τὴν ζωοτεχνίαν δὲν ἐνδιαφέρει τόσον ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἐνεργειακῶν ἀναγκῶν ὅσον ἡ ἀπόδοσις εἰς ζωοτεχνικὰ προϊόντα δηλ. ἡ ἀξία μετασχηματισμοῦ τῶν τροφῶν εἰς κρέας, γάλα, ὠά, κ.τ.λ.» (σελ. 8), εἰσάγων οὕτω τὸν ὄρον «ἀξία μετασχηματισμοῦ». Δηλαδή ὁ Σ. θέλει τὴν τροφήν

ὡς ἐνιαῖον σύνολον θρεπτικῶν στοιχείων καὶ δὲν τὴν θεωρεῖ μόνον ἀπὸ ἀπόψεως ἐνεργειακῆς, ἀλλὰ ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδόσεώς της εἰς ζωοτεχνικά προϊόντα, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν του καὶ τὴν εἰς ὅλα τὰ θρ. στοιχεία περιεκτικότητά της τροφῆς. Αὕτη ἀκριβῶς ἢ θεωρησις εἶναι ἀντιεπιστημονική.

Ἐπιπροσθέτως θὰ εἶχομεν τόσες πολλὰς «ἀξίες μετασχηματισμοῦ» καὶ ἡ σύγκυσις θὰ ἦτο ἀναπόφευκτος. Ἦδη ὁ ἴδιος ὁ Σ. ὁμιλεῖ περὶ «γαλακτομονάδων τοῦ σιτηρεσίου συντηρήσεως» (σελ. 38).

Πρὸ 40ετίας ὁ Haeker ἔθεσε πρῶτος ἕνα κανόνα ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι: «Ἴνα προσδιορισθοῦν τὰ δραστικά καθαρὰ στοιχεία τοῦ ἀπαιτοῦνται ἵνα παράγουν ἐν δεδομένον ζωϊκὸν προϊόν, ἢ σύνθεσις τοῦ προϊόντος πρέπει νὰ εἶναι γνωστή, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ σύνθεσις καὶ τὰ διαθέσιμα θρεπτικά στοιχεία τῆς τροφῆς ἢ ὁποῖα χορηγεῖται διὰ τὴν παραγωγὴν ταύτην. Τοιοῦτοτρόπως τὰ θρεπτικά στοιχεία πρέπει νὰ προσάγονται εἰς τὸ ζῶον εἰς τὰς ἀναλογίας αἱ ὁποῖαι ἀναγκαιοῦν παρ' αὐτοῦ». Τοῦτο ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύη καὶ σήμερον καὶ ὑποδεικνύει ὅτι ἡ ἐνιαία θεωρησις τῆς τροφῆς εἶναι σφάλμα.

Ἡ παραγωγὴ ὀρισμένης ποσότητος ἐνὸς εἶδους παραγωγῆς ἀπαιτεῖ, ὡς ὀρθῶς ἀναφέρει ὁ Σ., ὀρισμένα ἐλάχιστα ἀμινοξέων, βιταμινῶν, ἀλάτων, κ.λ.π. ἀλλὰ ἐπειδὴ εἰς τὴν ζωοτεχνίαν ἰσχύει ὁ νόμος τοῦ ἐλαχίστου, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀδικήσωμεν μίαν τροφήν κατὰ τὴν μέτρησιν, καθ' ὅσον ἡ τροφή θὰ ἀποδόσῃ βάσει τοῦ εἰς τὴν μικροτέραν ποσότητα περιεχομένου εἰς τὴν τροφήν παράγοντος, ὅστις ἐπηρεάζει τὸ εἶδος τοῦτο τῆς παραγωγῆς, ἐνῶ ἡ τροφή δυνατόν νὰ περιεῖχε ἐκ τῶν ἄλλων παραγόντων τῶν ἐπηρεαζόντων τὸ αὐτὸ εἶδος παραγωγῆς μεγαλύτεραν ἐπάρκειαν, ὥστε συνδυαζομένη μετ' ἄλλην τροφήν ἔχουσαν περισσεῖαν ἐκ τοῦ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἐπηρεάσαντος τὴν παραγωγὴν παράγοντος τῆς πρώτης τροφῆς, νὰ ἔδιδε πολὺ καλλίτερα ἀποτελέσματα. Εἰς τὴν πρώτῃν περίπτωσιν χωρὶς τὸν συνδυασμὸν τῶν τροφῶν, θὰ ἀξιολογούσαμε τὴν τροφήν μετ' ἐλαχίστου τῆς πραγματικῆς της ἀξίας.

Ἄλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο μόνον. Εἶναι δυνατόν ὀρισμένη τροφή ἐὰν θεωρηθῇ μονομερῶς νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ ἄχρηστος. Ἐπὶ παραδείγματι, ἡ τόσον καλὴ διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ἵππων βρώμη, ἐὰν χορηγηθῇ εἰς τούτους ὡς μόνη πηγὴ θρεπτικῶν στοιχείων, δέον ὅπως ἀπορριφθῇ τῆς διατροφῆς αὐτῶν, καθ' ὅσον κατὰ τὴν ἐκ μόνης τῆς βρώμης διατροφὴν τῶν ἵππων παρατηρεῖται ἀποβολὴ μεγάλων ποσοτήτων ἀσβεστίου καὶ φαινόμενα ὀξεύσεως τοῦ ὀργανισμοῦ (Καθηγητοῦ Ι. Δημακοπούλου «Διατροφή τῶν Ἀγροτικῶν Ζῶων»).

Διὰ τοῦτο σήμερον οἱ ἀσχολούμενοι μετ' ἐκείνην τὴν διατροφὴν τῶν ζῶων ἐπιστήμονες ἀκολουθοῦν ἐντελῶς διαφορετικὴν γραμμὴν ἐκείνης τὴν ὁποῖαν υἰοθετεῖ ὁ Σ. Ἀκολουθοῦν αὐτὸ περίπου τὸ ὁποῖον γράφει ὁ Σ. ὅτι λέγει ὁ M. J. Blain.

Ἀποδίδουν εἰς τὰς τρεῖς μονάδας, περὶ τῶν ὁποίων πραγματεύεται ὁ Σ., καθαρῶς ἐνεργειακὴν ἀξίαν καὶ προσπαθοῦν νὰ γνωρίσουν τὰς ἀπαιτήσεις, τῶν διαφόρων εἰδῶν ζῶων καὶ διὰ τὰς διαφόρους παραγωγάς, εἰς τὰ διάφορα γνωστά θρεπτικά στοιχεία. Οὕτω φθάνομεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ γνωρίζωμεν δι' ὀρισμένα εἶδη ζῶων καὶ δι' ὀρισμένων εἰδῶν παραγωγῆν τὰς εἰς λεύκωμα, ἀμινοξέα, βιταμίνες, λίπη, σάκχαρα, ἐνέργειαν, ἄλατα, κ.λ. ἀπαιτήσεις τῶν ζῶων τὰ πρεπούσας σχέσεις μεταξὺ των, ἐνῶ συγχρόνως διατηρεῖται ὑπ' ὄψιν ἡ εἰδικὴ ἐπίδρασις τῆς τροφῆς ἐὰν ὑπάρχῃ καὶ ἀναζητοῦνται καὶ ἀνακαλύπτονται νέοι παράγοντες ἐπηρεάζοντες τὰ διάφορα εἶδη παραγωγῆς. Οὕτω γνωρίζοντες τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ζῶων εἰς καθὲ ἕνα ἐκ τῶν παραγόντων τῶν ἐπηρεαζόντων τὴν παραγωγὴν των, τὴν περιεκτικότητά των τροφῶν εἰς τοὺς παράγοντας τούτους δυνάμεθα νὰ καταρτίσωμεν τοιοῦτους συνδυασμοὺς τροφῶν ὥστε καὶ αἱ ἀνάγκαι τῶν ζῶων νὰ ἰκανοποιῶνται καὶ αἱ τροφαὶ νὰ ἀξιοποιῶνται πλήρως.

Τὸ κράτος ὁλονὲν ὀργανούμενον θὰ φροντίζη μέσῳ τῶν εἰδικῶν ὑπαλλήλων του νὰ ἐφαρμοζῇ εἰς τὴν πράξιν μεταξὺ τῶν ἀγροτῶν τὰ πορίσματα τῆς ἐπιστήμης ὥστε νὰ ἐπωφεληθοῦν καὶ οἱ ἀγρόται ἐκ τῶν ἐρευνῶν καὶ ἀνακαλύψεων καὶ δὲν εἶναι τοῦτο πολὺ δύσκολον.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πίνακας τοὺς ὁποίους παρῆνθεται ὁ Σ. δὲν εἶναι πίνακες «ἀξίῶν μετασχηματισμοῦ» ὅπως θέλει ὁ Σ. τὴν ἔννοιαν τῆς «ἀξίας μετασχηματισμοῦ» τῶν τροφῶν εἰς ζωοτεχνικὰ προϊόντα ἢ ὁποῖα εἶναι διάχυτος εἰς τὴν μελέτην του. Εἶναι διασκευὴ τῶν πινάκων διαφόρων ἐρευνητῶν. Δηλαδή εἶναι μετασχηματισμὸς τῆς ἐνεργειακῆς ἀξίας τῶν τροφῶν εἰς ζωοτεχνικὰ προϊόντα. Καθὼς καὶ ὁ ἴδιος ὁ Σ. γράφει (σελ. 42) οἱ πίνακες του προκειμένου νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀπαιτοῦν ἰσοσταθμισμένον σιτηρέσιον. Διότι καταφαίνεται σαφῶς ὅτι δὲν εἶναι «ἀξία μετασχηματισμοῦ» ὅπως τὰς θέλει στὴ μελέτη του ὁ Σ. Δηλαδή δὲν θεωρεῖται ἡ τροφή ὡς σύνολον παραγόντων ἐπηρεαζόντων τὴν ὀρισμένην παραγωγὴν κατὰ ὀρισμένον βαθμὸν, ἀλλὰ θεωρεῖται μόνον ἡ ἐνεργειακὴ ἀξία τῆς τροφῆς ἢ ὁποῖα διὰ τὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὴν παραγωγὴν διὰ τὴν ὁποίαν χορηγεῖται θὰ πρέπει ὅλοι οἱ ἄλλοι παράγοντες οἱ ὁποῖοι ἐπηρεάζουν τὴν παραγωγὴν ταύτην νὰ εἶναι παρόντες εἰς τὰς πρελούσας ἀναλογίας εἰς τὸν ὀργανισμόν τοῦ ζώου καὶ νὰ ἀπομένῃ διὰ τῆς χορηγήσεως τῆς τροφῆς νὰ προστεθῆ ἡ ἐνέργεια καὶ ἴσως μία συμπλήρωσις τῶν ἄλλων παραγόντων διὰ τὰ ἐπιτευχθῆ ἡ παραγωγή. Διότι πῶς εἶναι δυνατὸν 332 γραμμάρια χαρουπιῶν (Πίναξ 2 σελ. 5η στήλη 8η) νὰ παράγουν ἓν χιλιόγραμμον γάλακτος ὅταν τὰ 332 γραμ. χαρουπιῶν περιέχουν ὀλιγώτερον τῶν 2 γραμ. πεπτοῦ λευκώματος, ἐνῶ διὰ τὰ παραχθῆ ἓν χιλιόγραμμον γάλακτος ἀπαιτοῦνται ἀναλόγως τοῦ εἶδους τοῦ γάλακτος, ποσότητες πεπτοῦ λευκώματος πέραν τῶν 50 γραμματίων;

Μετὰ τιμῆς

ΠΑΝ. Κ. ΜΑΝΙΑΤΗΣ

Γεωπόνος - Ζωοτέχνης

Ἀθῆναι 20 7-55

Ἐλήφθη ἐπίσης ἐπιστολὴ τοῦ γεωπόνου - ζωοτέχνου κ. Ν. Ζέρβα, ἥτις λόγῳ ἑλλείψεως χώρου θέλει δημοσιευθῆ εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος τοῦ Δελτίου.

ΕΓΚΡΙΘΕΝΤΑ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ

Ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑπ. Γεωργίας ἐνεκρίθη ἡ ἐλευθέρωσις κυκλοφορίας ἐν Ἑλλάδι τῶν κάτωθι κτην. ἰδιοσκευασμάτων :

Τοῦ Οἴκου Hoechst :

132) Tonophosphan, φύσιγγες, (τονωτικόν).

133) Rephrine (ἀδρεναλίνη).

134) Novalgine, (ἀναλγητικόν).

Τοῦ Οἴκου I.C.I.

135) Hibitane, πεσοὶ διὰ μητρίτιδας.

Τοῦ Οἴκου Vineland :

136) Caponade (διάλυμα δι' εὐνουχισμόν ἀλεκτόρων).

137) T.R.C. ἢ Worming Compound (ἀνθελμινθικόν).

138) K. Biotik, κόνις, (ἀντιβιοτικόν).

Τοῦ Οἴκου Carlo Erba :

139) Estrogenina, φύσιγγες (οἰστρογόνον).

140) Espulsina, » »

141) Trisulfan, κόνις (σουλφοναμίδη).

Τοῦ Οἴκου Κατσούλη - Βαμβακᾶ.

142) Τριχοζάν - Φαινοθειαζίνη (διὰ στορογγυλιάσεις).

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

F. Liégeois : 'Ο υπερπαραθυρεοειδισμός εις τὰ ζῶα	Σελίς	837
Π. Καρβουνάρη : 'Ισχύουσα ὑγειονομική κτηνιατρική νομοθεσία	»	843
'Εμ. Ματθαϊάκη : 'Η φυσιολογική θερμοκρασία τοῦ ἡμίονου	»	856
Κ. Ταρλατζή καὶ Π. Δραγώνα : 'Η συχνότης τῶν νοσημάτων τῶν κατοικιδίων πτηνῶν ἐν 'Ελλάδι κατὰ τὰ ἔτη 1953 καὶ 1954	»	862
'Επίσημος εἰδησεογραφία	»	869
Στήλη ἀλληλογραφίας	»	872

TABLE DES MATIÈRES

F. Liégeois : Hyperparathyréoses animales	Pag.	837
P. Carvounaris : Législation sanitaire vétérinaire	»	843
Em. Mattheakis : La temperature physiologique du mulet	»	856
C. Tarlatzis & P. Dragonas : Fréquence des maladies des oiseaux domestiques en Grèce pendant les années 1953 et 1954	»	862
Nouvelles officielles	»	869
Correspondance	»	872